

in je pregnal Turke iz Džumaje. — Velika bolgarska armada pa je udarila po svetovno-prometni poti proti Carigradu ob železnici, ki veže Vzhod z Evropo. Vodi jo car Ferdinand. Prvi boj je bil pri Mustafa Paši, kjer so se Bolgari polastili turških pozicij. Velika naloga jih čaka sedaj pred Odrinom. Ker Turki niso znali, kje da bodo Bolgari prodirali, so zbrali svojo glavno armado kakih 40 do 50 kilometrov za progo Odrin—Kirkilise med Dimotiko in Burgasom, torej na vrhu trikota Odrin—Kirkilise—Burgas, da lahko po danem položaju operirajo. Turška armada je najbrže proti Kirkilisu, kjer se bijejo hudi boji med Bolgari in Turki (20.000 mož jih cenijo) že odposlala močno pomoč, da prepreči Bolgarom razbiti desno turško krilo. Sodi se, da je zbral Abdulah paša 1., 2., 3. in 4. turški armadni zbor v črti Odrin—Kirkilise in da razpolaga z 250.000 vojaki. Mesto Odrin obdaja 27 utrd, ki pa imajo dve napaki. Večinoma so namreč oborožene z zastarelimi topovi in leže le 3 do 4, največ 6 km pred mestom. Moderni oblegovalni topovi zato lahko obenem obstreljavajo utrdbe in mesto. Abdulah paša je zato

PAŠIĆ,
SRBSKI MINISTRSKI
PRESEDNIK.

morje, da napade bolgarska pristanišča. Turške ladje obstreljujejo Varno in Kavarno. Vojaškega uspeha pa na ta način ne bodo dosegli; gre jim le za škodo, ki jo naredi sovražniku.

Zima je pred vrati in sili k odločitvi. Ves svet napeto sledi izidu te vojne, vprašujoč se, kaj donese bližnja bodočnost...

KRONIKA SPOMINA VREDNIH DOGODKOV IN NENAVADNIH VREMENSKIH RAZMER NA GORENJSKEM, POSEBNO V MESTU KRANJU IN OKOLICI.

Sestavil Ivan Ovin.¹ Priobčil dr. Fr. Stelè.

1810. Gospod Natalis pl. Pagliaruzzi, takratni maire (župan) mesta Kranja, je dal v tem letu popraviti pešpot s Pungrata (Baumgarten) po bregu do mlina Lajh in do pašnika Gmajna. Pot je že stara, a je tako razpadla, da ni bila več za rabo. „Vedno modri“ Kranjci so bili seveda proti popravi te poti, a precej prihodnje leto so morali spoznati, kolikega pomena je ta pot; ob požaru so mnogi meščani ravno po tej poti rešili svoje imetje, ker je bil vsled ognja vsak drug izhod iz mesta zaprt.

1811. Na veliki petek (12. aprila) je izbruhnil požar v Trziču, ki je pokončal ves trg. Pri tem grozovitem požaru je izgubilo tudi več ljudi svoje življenje.

¹ Po deloma avtentičnih zapiskih, deloma po zanesljivih poročilih in samoopazovanju od l. 1810. do 1899.

Ivan Ovin, ki je spisal naslednjo kroniko, je bil rojen 15. decembra 1817 v Kranju št. 14. Izobrazil se je za graščinskega oskrbnika pri Pagliaruzzijih ter ostal od začetka pri njih na Golniku. Potem je šel v Radovljico, kjer je bil nad 30 let v službi zemljiške knjige, dokler ni stopil v pokoj in se nastanil do svoje smrti v Kranju, kjer je umrl 19. jan. 1901. — Kako daleč segajo starejši zapiski, katere je porabil, nisem mogel dognati; vsekakor jih je prav kmalu začel prepletati s spomini iz mladosti, kakor nam dokazuje že l. 1821. — Nemški original hrani njegova nečakinja Frančiška Ovin v Kranju, ki mi je tudi dovolila, da ga tu po slovensko objavim.

Na binško soboto (1. junija) je izbruhnil požar v Kranju na Glavnem trgu, odkoder se je z grozovito hitrostjo razširil na vse strani. Vse mesto z župniščem, župno in rožnivenško cerkvijo je zgorelo, ostal je le Pungrat in župnijska ulica. V župnijski ulici je pogorela samo hiša št. 16 (Paradiž). — Preden pa se je ogenj razširil po Kranju, se je vnela že tudi vas Huje in so bila hujanska poslopja prej pokončana kakor pa kranjska.

1816. Poletje je bilo mrzlo in mokro. Poljski priidelki so uspeli prav slabo. Dovažanje žita po Savi je bilo ovirano in se je baje več ladij potopilo. Na Kranjskem je nastala raditega velika lakota. Mernik pšenice je stal 7 fl. in mera slabega vina 1 fl. 20 kr.

1817. To leto je bilo jako rodovitno. Lakota in draginja je trajala še naprej, dokler se ni moglo za gotovo upati na dobro letino. Po žetvi je padla cena pšenice na 1 fl. 20 kr. mernik.

1821. Neke sobote tega leta zvečer, ko so se ravno končale litanije v farni cerkvi, je prišla čez Kranj huda nevihta. Jaz sem bil star takrat štiri leta in sem sedel v mraku pri mizi pri večerji. Hudo se je zabliskalo in obenem močno zažgelo; vse to me je tako ostrašilo, da sem kar izgínil pod mizo. — Takoj nato je nastal vrišč kakor ob požaru, in v rožnivenškem zvoniku so bili plat zvona. Kmalu nato